

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Isandaan at Animnapu't Walo

Paglalahad ng Makatotohanang Propesiya: Ang Ikalawang Labanan ng mga Digmaang Kinatawan at ang Pagtatatak sa 144,000

Jeff Pippenger
2024-03-30

Tinatalakay na natin ngayon ang ikalawang labanan ng mga digmaang pamalit, gaya ng inilalarawan sa Daniel kabanata labing-isa, talata labing-isa at labindalawa. Ang ikalawang labanan sa mga talatang iyon ay tumutukoy sa digmaan sa Ukraine, sa pagitan ng ateistikong kapangyarihan ng Russia at ng bansang Ukraine. Sa mga talata, si Putin ay nagtatagumpay, gaya ni Ptolemy IV, ngunit pagkatapos ng kaniyang tagumpay ay itataas siya sa kaniyang sariling puso, at ang kaniyang narsistikong pagmamataas sa sarili ang magiging daan ng kaniyang Waterloo. Ang makasaysayang paglalarawan ng kasalukuyang kasaysayang ito ay kapaki-pakinabang lamang sa mga nakauunawa kung ano ang espirituwal na kinakatawan ng kasalukuyang kasaysayang ito.

Sa talata isa ng kabanata sampu, si Daniel, na kumakatawan sa bayan ng Diyos sa mga huling araw, ay kinilalang nakauunawa kapwa sa “pangitain” at sa “bagay.” Ang pangitain at ang bagay ay paulit-ulit na inilalarawang magkakasama, ngunit naiiba sa isa’t isa, bilang iisang linya ng katotohanan. Sila ang mga Ilog Ulai at Hiddekel. Sila ang mga pangitaing “mareh” at “chazon.” Sila ang hula ng dalawang libo at limandaan at dalawampung taon na kaugnay ng hula ng dalawang libo at tatlong daang taon. Sila ang panloob at panlabas na patotoo ng bayan ng Diyos. Hindi inuulit ng Panginoon ang mga bagay na hindi mahalaga. Itinuturo ng tuntunin ng unang pagbanggit na, yamang ang unang bagay na sinasabi tungkol kay Daniel, sa kaniyang huling pangitain, ay na siya’y kumakatawan sa bayan ng Diyos sa mga huling araw na nakauunawa kapwa sa “chazon” at sa “mareh,” kaya’t ang pangitain at ang bagay ay mahalagang makita, upang ang makapropesiyang kasaysayan ng mga talatang labing-isa at labing-dalawa ay maunawaang wasto.

Si Daniel ay kumakatawan sa isang daan at apatnapu’t apat na libo sa Apocalipsis kabanata labing-isa, na ganap na inulit ang talinghaga ng sampung dalaga, na natupad sa kasaysayan ng mga Millerita. Sila, gaya ng mga Millerita, ay nagdanas ng unang kabiguan, na sa Apocalipsis kabanata labing-isa ay inilarawan bilang pinaslang ng ateistikong "woke" na hayop mula sa walang-hanggang kalaliman, at pagkatapos ay nakahandusay na patay sa lansangan ng dakilang lungsod ng Ehipto at Sodoma, kung saan ipinako rin sa krus si Cristo. Ang kanilang kamatayan ay nagbunga ng "kagalakan" para sa mga tagasunod ng dragon, ngunit nagbunga ito ng pagdadalamhati kay Daniel.

Ang kasaysayan ng pagtatatak sa isang daan at apatnapu’t apat na libo ay inilarawan din sa pamamagitan ng pagkabuhay na mag-uli ni Lazaro, na ang kanyang pagkabuhay na mag-uli ay kinilala bilang ang gawa ng pagtatatak sa gawain ni Cristo, at siya, bilang sagisag ng mga tinatatakan ni Cristo, ang nanguna sa matagumpay na pagpasok sa Jerusalem, na lumarawan sa

kilusan ng Sigaw sa Hatinggabi sa kasaysayan ng mga Millerita, at gayundin sa kasaysayan ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Ang pagkabuhay na mag-uli ni Lazaro ay naganap samantalang ang kanyang mga kapatid na babae, sina Maria at Marta, ay nagluluksa, gaya rin ni Daniel sa loob ng dalawampu't isang araw sa kabanata sampu. Sa kabanata sampu, ang pagluluksa ni Daniel ay nagwawakas sa pagbaba ni Miguel, ang mismong persona na ang kanyang "tinig" ang nagbalik kay Lazaro at kay Moises sa buhay. Ang pagkabuhay na mag-uli ng dalawang saksi sa Apocalipsis kabanata labing-isa ay inilarawan sa pamamagitan ng pagkakabago ni Daniel sa pamamagitan ng nagsasanhing pangitain ng "marah."

Sa ikasampung kabanata, si Daniel ay kumakatawan sa pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo na kinakatawan din sa ikalabing-isang kabanata ng Apocalipsis. Sa kabanata, malinaw na sinabi ni Gabriel na siya ay naparoon kay Daniel upang ipaunawa kay Daniel kung ano ang sasapit sa bayan ng Diyos sa mga huling araw. Ang mensahe hinggil sa kung ano ang sasapit sa bayan ng Diyos sa mga huling araw ay ayon sa hula na inilalagay sa loob ng konteksto ng isang mensahe na pinagtitibay ng metodolohiya ng paglalapat ng linyang panghula sa ibabaw ng linyang panghula. Sa loob ng pagkakapit na iyon, ipinakikita ng tuntunin ng unang pagbanggit na ang wastong pagkaunawa ay makikita lamang niyaong mga nakakikita kapuwa ng panloob at panlabas na mga katotohanan sa loob ng mga linyang pinagsasama. Sila yaong mga nakauunawa sa "pangitain" at sa "bagay".

Ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay mauunawaan ang propetikong mensahe, ngunit mararanasan din nila ang mensahe, sapagkat ang mensahe at ang karanasan ay hindi mapaghihiwalay. Ang mensahe ang nagpapabanal, sapagkat ang mensahe ay ang Salita ng Diyos, at si Cristo ang Salita ng Diyos, at ang Salita ng Diyos ay Katotohanan. Ang Kanyang mensahe ay pinagtitibay bilang ang Katotohanan, sapagkat ito'y inilalarawan sa pamamagitan ng mga simulain ng propetikong paglalapat na walang iba at walang kulang kundi ang mga simulain ng kung sino at kung ano Siya. Siya si Palmoni, ang Kamangha-manghang Tagabilang, ang Tagabilang ng mga Lihim. Siya ang Kamangha-manghang Dalubwika, ang pasimula at ang wakas, ang una at ang huli, ang Alpha at Omega. Ang mga elementong ito ng kung sino Siya ang nagtatakda ng mga tuntuning propetiko na nagtatatag ng propetikong mensahe, at nagbubunga ng propetikong karanasan.

Bago makarating ang Ulai at Hiddekel, dalawang dakilang ilog ng Shinar, sa Golpo ng Persia, bumubuo sila ng isang latianing pook malapit sa kanilang pagtagpo na tinatawag na Shatt al-Arab, subalit hindi sila nagsasanib upang maging iisang ilog. Ang Shatt al-Arab ay isang delta ng ilog na nabubuo sa pagsasanib ng mga ilog ng Euphrates at Tigris, gayundin ng ilang maliliit na ilog at mga batis. Gayunman, maging sa loob ng rehiyong delta, pinananatili ng Euphrates at Tigris ang kanilang magkahiwalay na pagkakakilanlan at umaagos tungo sa Golpo ng Persia bilang magkahiwalay na mga ilog. Pinananatili ng panloob at panlabas na mga mensahe ng hula ang kanilang natatanging ugnayan, ngunit pagdating nila sa kanilang kasukdulan (sa mga huling araw), lumilikha sila ng isang delta na may ilang mga ilog at batis na nakikibahagi rito. Inilalarawan ni Jesus ang espirituwal sa pamamagitan ng likas, at sa mga huling araw ang bunga ng bawat pangitain ay bumubuo ng isang binahang lupain ng delta, bagaman pinananatili ng dalawang dakilang ilog ang kanilang magkahiwalay na mga tungkulin.

Ang yugto ng dalawampu't isang araw ng pagdadalamhati ay umaayon sa panahong ang dalawang saksi ay patay sa lansangan, at ang yugtong iyon ng panahon ay nagsisimula sa unang kabiguan at sa panahon ng paghihintay. Ang yugtong iyon ng panahon ay nagaganap sa loob ng mas malaking yugto ng panahon, kung saan isinasakatuparan ang pagtatatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo. Ang pagtatatak ay hindi nagsimula sa panahon ng kawakasan noong 1989; nagsimula ito nang si Cristo, bilang ikatlong anghel, ay bumaba noong Setyembre 11, 2001. Dinala Niya ang Kaniyang bayan sa kanilang ikalawang pagdalaw sa Kadesh, at sa pagkakataong ito ang iilan na handa ay papasok sa lupang pangako. Ang karanasan ng bayan ng Diyos mula sa panahon ng kawakasan noong 1989 hanggang Setyembre 11, 2001, ay hindi nagtatak sa kanila. Nagsimula ang pagtatatak nang bumaba si Cristo at pinatunog ang unang tono ng ikapitong trumpeta ng ikatlong kapighatian.

Ang pagtunog ng ikapitong trumpeta ang siyang dako kung saan natatapos ang hiwaga ng Diyos, at ang hiwagang iyon ay kumakatawan sa pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo, na nagaganap sa panahon ng pagtunog ng trompetang iyon. Ang trompetang iyon ay tumutugtog ng tatlong himig, sapagkat ito ay Katotohanan. Ang unang himig ay Setyembre 11, 2001, ang ikalawang himig ay Oktubre 7, 2023, at ang ikatlo sa tatlong himig ay sa malapit nang dumating na kautusan ng Linggo. Ang tatlong himig na iyon ay ang tatlong hakbang na laging umiiral sa katotohanan. Ang tatlong paghipo kay Daniel sa ikasampung kabanata ay iniugnay ang kaniyang karanasan sa yugto ng kasaysayan na kinakatawan ng tatlong himig ng ikapitong trumpeta.

Ang mensaheng propetiko na nagbubunga ng pagbabagong-anyo ayon sa wangis ni Cristo, na inilalarawan ni Daniel sa ikasampung kabanata, ay ang mensahe hinggil sa sasapitin ng bayan ng Diyos sa mga huling araw, subalit hindi ang mga huling araw sa pangkalahatang pakahulugan. Ito ang mensaheng nauunawaan at nararanasan ng bayan ng Diyos sa panahon ng pagtatatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo.

Habang sinisimulan ni Gabriel na ilahad ang makahulugang kasaysayang kinakatawan sa kabanata labing-isa, inilalahad niya ang mga tiyak na hanay ng hula. Nagsisimula ang unang dalawang talata kay Ciro (bilang unang Bush), sa panahon ng kawakasan noong 1989, at nagpapatuloy hanggang sa kasaysayan ni Donald Trump bilang ikaapatnapu't limang pangulo (ang ikaanim), at doon humihinto ang makahulugang kasaysayan, hanggang sa ang kasaysayan ng United Nations (Alexander the Great), bilang ikapitong kaharian, ay talakayin sa mga talata tatlo at apat. Ang mensahe tungkol kay Donald Trump bilang mayamang ikaanim na pangulo na nagpapakilos sa mga globalista, samakatuwid, ay isang katotohanang natutupad sa panahon ng pagtatatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo. Samakatuwid nga, ito ay kasalukuyang katotohanan.

Sa mga talata lima hanggang siyam, ay inilahad ang kasaysayan ng pagkatatag ng kapapahan sa luklukan, mula 538 hanggang sa sugat na nakamamatay at sa panahon ng kawakasan noong 1798. Ito, mangyari pa, ay mahalaga at kinakailangang katotohanan sapagkat pinatitibay at pinagtibay nito ang talata apatnapu, ngunit hindi ito nagbibigay ng tiyak na salaysay na makapropesiya na nagaganap sa yugto ng pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Ang talata sampu, gaya ng mga talata lima hanggang siyam, ay nagpapatibay sa bisa ng talata apatnapu, ngunit hindi tumatalakay sa kasaysayang makapropesiya na natutupad sa panahon ng pagtatatak. Gayunman,

itinatakda nito ang 1989, at sa gayon ay itinatag, sa pamamagitan ng pagkakalis, ang isang tahimik na yugto mula 1989 hanggang sa batas ng Linggo sa talata apatnapu't isa.

Ang mga talata labing-isa hanggang labinlima ay tumutukoy sa kasaysayang natutupad sa panahon ng pagtatatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo. Ang mga talatang iyon ay nababagay sa loob ng nakatagong kasaysayan sa pagitan ng talata dalawa at talata tatlo, at sa pagitan ng 1989 sa talata apatnapu hanggang sa kautusan ukol sa Linggo sa talata apatnapu't isa. Ang mga talatang iyon ay tunay na kasalukuyang katotohanan, at dapat kilalanin bilang gayon kung ibig nating kamtin ang mga nilalayong pakinabang ng pagkaunawa sa mga talata.

Dalawa ang nilalayong kapakinabangan, sapagkat ipinapahayag nito ang pagkaunawa sa propetikong kasaysayang inilalarawan doon, at gayundin ang karanasang ibinubunga ng pagkaunawa sa mga katotohanan ng mensaheng iyon. Ang pagkaunawa sa mensahe—ang pangwakas na pagdaragdag ng kaalaman—na natutupad sa panahon ng pagtatatak, ang siyang nagpapabanal sa mga magiging kabilang sa isandaan at apatnapu't apat na libo. Dahil dito, mahalagang isaalang-alang ang mga talata mula sa pananaw na panloob at panlabas.

Ang “pitong panahon” ng Levitico dalawampu't anim ay ganap na bahagi ng panahon ng pagtatatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo, sapagkat ang dalawang panalangin ni Daniel, na kinakatawan sa kabanata dalawa at siyam, ay kumakatawan sa isang kambal na panalangin upang maunawaan ang makasaysayang hula na kinakatawan ng larawan ng hayop, at upang tanggapin din ang karanasang nalilikha sa mga tumutupad sa panalangin ng Levitico dalawampu't anim ukol sa kapatawaran ng kanilang mga kasalanan at ng mga kasalanan ng kanilang mga magulang. Ang panlabas na panalangin ay tumutukoy sa larawan ng hayop, at ang panloob na panalangin ay lumilikha ng larawan ni Cristo.

Ang pag-unawa sa kasaysayang kinakatawan sa iba't ibang bahagi ng ika-labing-isang kabanata ng aklat ni Daniel, na partikular na tumatalakay sa kasaysayang natutupad sa loob ng panahon ng pagtatatakan, ay kinakatawan ng panalangin ni Daniel sa ikalawang kabanata. Siya at ang tatlong lalaking tapat ay nagsikap na maunawaan ang lihim na mensahe ng panaginip ni Nabucodonosor hinggil sa larawan na gawa sa mga metal. Kapag nakilala ang wastong pag-unawa sa propetikong kasaysayang kinakatawan sa tagong panaginip ni Nabucodonosor, ang pag-unawang iyon ay ipinabatid sa mga nakauunawa na sila ay walang pag-asa, malibang personal nilang maisakatuparan ang karanasan ng ganap na pagsisisi na kinakatawan ng panalangin ni Daniel sa ikasiyam na kabanata.

Ang paghiwalayin ang karanasang kinakatawan ni Daniel sa kabanata sampu mula sa makahulug salaysay ng mga pangyayari sa panahon ng kawakasan sa kabanata labing-isa ay kabiguan bilang isang mag-aaral ng hula. Sa Daniel kabanata labing-isa, talata labing-isa at labindalawa, ang digmaan sa hangganan, ang Labanan sa Raphia at ang tagumpay ng hari ng timog, ay kumakatawan sa ikalawa sa tatlong digmaang proxy na minarkahan sa makahulug Salita ng Diyos. Ang susi na naglalantad sa pahayag na ito ng katotohanan ay ang paggamit ng Kamangha-manghang Dalubwika sa hari ng hilaga na umaapaw at lumalampas, hanggang sa tanggulan (ang leeg), sa talata sampu. Naglaan Siya ng dalawa pang talata na tumatalakay sa

pag-apaw at paglampas, at sa paggawa nito ay pinagsasama Niya ang makahulung salaysay ng mga pangyayari at ang karanasang dapat ibunga ng pag-unawa sa mga pangyayaring iyon.

Ngunit ang kanyang mga anak ay mapupukaw at magtitipon ng napakaraming hukbong makapangyarihan; at may isang walang pagsala darating, aapaw at daraan; pagkatapos ay babalik siya at mapupukaw, maging hanggang sa kanyang kuta. At ang hari sa Timog ay mag-aalab sa poot at lalabas at makikipaglaban sa kanya, sa makatuwid baga'y sa hari sa Hilaga; at maghaharap siya ng isang malaking karamihan; ngunit ang karamihan ay ibibigay sa kanyang kamay. At kapag napawi niya ang karamihan, magmamalaki ang kanyang puso; at magpapabuwal siya ng maraming sampu-sampung libo; ngunit hindi siya lalakas dahil dito. Daniel 11:10-12.

Noong 2014, pinasimulan ni Putin ang isang digmaan sa Ukraine, at upang makilala ang katotohanang ito ayon sa pagkakalarawan sa talata labing-isa ng kabanata labing-isa, ang isang mag-aaral ng hula ay kinakailangang munang makita na ang talata sampu ay kumakatawan sa isang kasaysayan na naglalarawan sa ikalawang bahagi ng talata apatnapu ng Daniel kabanata labing-isa. Kapag ito ay kanilang nakilala, makikita nila kung gayon na ang idinaragdag ng talata sampu sa talata apatnapu ay na, nang tangayin ang Unyong Sobyet noong 1989, ang hari ng hilaga ay umakyat lamang hanggang sa kaniyang moog (ang "leeg"). Ngunit hindi malalaman ng isang mag-aaral ng hula kung ano ang ipinahihiwatig niyon hangga't hindi niya nakikita ang Isaias kabanata walo talata walo. Kung magkagayon ay magkakaroon siya ng makahulung kapamahalaan upang kilalanin na ang tatlong talata ay pinag-uugnay ng isang pananalita na ginamit lamang nang tatlong ulit sa Biblia.

Pagkatapos ay kakailanganin ng mag-aaral ang ikalawang saksi na ang tatlong ulit na paglitaw ng pananalitang "overflow and pass over" sa Biblia ay isang sinasadyang pag-uulit. Ang ikalawang saksi sa katotohanang ito ay naitatag sapagkat ang lahat ng tatlong talata (mga saksi) ay tumutukoy sa isang hari ng hilaga na sumasalakay sa isang hari ng timog. Sama-sama, ang tatlong saksi, na pinagtitibay bilang iisang kasaysayang makasagisag sa pamamagitan ng dalawang uri ng panloob na mga saksi, ay umaakay sa mag-aaral ng hula na ipatong ang lahat ng tatlong talata sa isa't isa, sa paraang taludtod sa taludtod. Ang paglalapat na iyon ay nagpapalawak sa nilalaman ng mga talata, na naglalarawan ng labanan sa pagitan ng isang hari ng hilaga at ng isang hari ng timog.

Ang kabanata pito ng Isaias, talata walo at siyam, ay nagbibigay ng susi sa paglutas ng bugtong hinggil sa kung ano ang kinakatawan ng "kuta" sa talata sampu, sapagkat ang salitang Hebreo para sa "kuta" ay siya ring "kuta" na pinasok ng hari ng timog sa talata pito ng kabanata labing-isa. Ang "kuta" ay isinasalin din bilang "kalakasan" sa pariralang "santuwaryo ng kalakasan" sa talata tatlumpu't isa ng Daniel labing-isa. Kaya, ang dalawang talatang iyon (pito at tatlumpu't isa) ay nagbibigay ng dalawang saksi na ang "kuta" ay ang kabisera ng isang kaharian o ang hari. Sa pagkakatatag ng katunayang iyon sa pamamagitan ng dalawang saksi (kapwa nasa kabanata labing-isa), kung gayon, ang itinutukoy ni Isaias sa kaniyang mahiwagang pahayag sa kabanata pito, talata walo at siyam—nang kaniyang itinatag sa pamamagitan ng dalawang panloob na saksi na ang "kuta" ay ang kabisera ng isang kaharian, o ang hari ng kaharian—ay nagtatatag na bago ang 1989, ang Soviet Union, na ang kabisera nito ay ang Russia, na ang kabiserang lungsod ay ang

Moscow, ang ulo nito ay si Mikal Gorbachev. Hindi nagkataon na ang nakikitang katangian ni Gorbachev ay ang kaniyang noo.

Tuntunin sa tuntunin, ang konklusyon ng paglalapat na ito ay nagbibigay-diin sa kahalagahan nito sa pagsasabing, "Kung hindi kayo mananampalataya, tunay na hindi kayo matatatag." Sinabi ni Jesus, "O kayong mga mangmang, at mabagal ang puso na sumampalataya sa lahat ng sinalita ng mga propeta." [Tingnan ang Lucas 24:25] Sumulat si Ezra, "At sila'y bumangong maaga sa kinaumagahan, at lumabas tungo sa ilang ng Tekoa: at samantalang sila'y lumalabas, si Jehosafat ay tumayo at nagsabi, Dinggin ninyo ako, O Juda, at kayong mga nananahan sa Jerusalem; manampalataya kayo sa Panginoon ninyong Diyos, sa gayon ay matatatag kayo; manampalataya kayo sa kaniyang mga propeta, sa gayon ay sasagana kayo." [Tingnan ang 2 Cronica 20:20] Pitong beses sa Aklat ng Pahayag ibinigay ang utos na makinig. "Ang may pakinig, makinig sa sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia."

Ang pagiging natatag ay ang mapabilang sa mga dalagang matatalino, sapagkat ang mga mangmang ay mahihina ang mga puso sa pagsampalataya sa mga propeta. Ang marurunong ay sumasampalataya sa sinalita ng Diyos sa pamamagitan ng Kaniyang mga propeta, at sila'y natatatag at sumasagana, sapagkat dinirinig nila ang sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia. Ang pagtukoy sa Rusya, at ang digmaang sinimulan nito noong 2014 laban sa Ukraine, ang siyang nagpapatatag sa mga pantas na mag-aaral ng propesiya sa panahong inaalis ni Cristo ang selyo sa mismong katotohanang iyon.

Ang katotohanang iyon ay dumating sa kasaysayan noong 2014, na pagkatapos ng 2001, at samakatuwid ay matatagpuan sa loob ng panahon ng pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Sa sumunod na taon, 2015, ang pinakamayamang pangulo, na siyang ikaanim na pangulo mula sa panahon ng wakas noong 1989, ay nagsimulang pukawin ang mga globalista. Tinutukoy ng talata 10 ang kasaysayan ng 1989, ngunit itinatatag din nito ang Russia bilang "kuta," at sa sumunod na dalawang talata, sisimulan ng Russia ang ikalawang labanan ng mga digmaang proxy, at mapagwawagian ni Putin ang labanang iyon. Ang katotohanan ng mga talata ay nabubuksan kapag ang kasaysayang kinakatawan nito ay natutupad.

"Si Daniel ay nakatindig sa kaniyang bahagi at sa kaniyang dako. Ang mga propesiya nina Daniel at Juan ay dapat maunawaan. Binibigyang-kahulugan nila ang isa't isa. Ibinibigay nila sa sanlibutan ang mga katotohanang dapat maunawaan ng lahat. Ang mga propesiyang ito ay dapat maging patotoo sa sanlibutan. Sa pamamagitan ng kanilang katuparan sa mga huling araw na ito, magpapaliwanag ang mga ito sa kanilang sarili." The Kress Collection, 105.

Ang hula ng talata labing-isa at labindalawa ay nabubuksan sa pamamagitan ng makasaysayang katuparan ng mga ito sa panahon ng pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo, ngunit "taludtod sa taludtod," may isa pang mahalagang katotohanan na kaugnay ng mga talatang ito. Upang mapagsama ng nag-aaral ng hula ang tatlong sipi tungkol sa "pag-apaw, at paglagpas," kailangan din niyang isama sa makahulung linya ang hula ng animnapu't limang taon. Ang hula ng animnapu't limang taon ang nagtatanda sa pasimula ng dalawang hula ng tig-dadalawampu't limang daan at dalawampung taon, at ipinakikilala nito na nagsimula ang mga iyon nang may

pagitan na apatnapu't anim na taon sa isa't isa. Sa pagtukoy sa animnapu't limang taon sa pasimula, ipinakikilala rin nito na ang Alpha at Omega ay magbubunga ng animnapu't limang taon sa katapusan.

Ang animnapu't limang taon sa pasimula at gayundin sa katapusan ay kapuwa nagtataglay ng tatlong tatak na pananda. Ang una ay 742 BC, pagkaraan ay makalipas ang labinsiyam na taon, 723 BC, at pagkatapos ay makalipas ang apatnapu't anim na taon, 677 BC. Ang tatlong panandang iyon ay kinakatawan sa wakas ng 1798, 1844, at 1863. Ang yugto ng apatnapu't anim na taon sa pasimula (Alpha) ay kumakatawan sa pagyurak sa templo at sa hukbo, at ang apatnapu't anim na taon sa katapusan (Omega) ay kumakatawan sa pagsasauli ng santuwaryo at ng hukbo, nang ang Sugo ng Tipan (na siya ring Alpha at Omega) ay biglang papasok sa templong Kaniyang itinindig sa loob ng apatnapu't anim na taon mula 1798 hanggang 1844.

Ang apatnapu't anim na taon na may nauunang labinsiyam na taon sa panahon nang inihayag ni Isaias ang propesiya noong 742 BK, ay kumakatawan sa apatnapu't anim na taon sa kanilang wakas, na pagkatapos ay sinusundan ng labinsiyam na taon sa isang padron na kiastiko. Ang labinsiyam na taon mula 1844 hanggang 1863 ay nagbibigay ng isang paglalarawan ng mga layon ni Cristo para sa isang daan at apatnapu't apat na libo, na nanatiling hindi natupad dahil sa paghihimagsik na naganap sa kasaysayang iyon. Ang gawaing kinakailangan sa isang mag-aaral ng propesiya upang wastong mahati ang salita ng katotohanan hinggil sa mga talatang sampu hanggang labindalawa ng ikalabing-isang kabanata ng Daniel, ay hindi lamang nagtatatag (kung naniniwala ka) na ang Rusya ang magpapasimula ng isang digmaan sa Ukrayna noong 2014, kundi nagtatatag din na ang digmaang iyon ay pasisimulan sa panahon ng pagtatatakan ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Gaano man kahalaga ang kasaysayang propetiko na kinakatawan sa mga talatang iyon, ang kasaysayan kung saan naalisan ng tatak ang katotohanan ng mismong kasaysayang iyon ay kinakatawan din ng kasaysayan ng labinsiyam na taon mula 1844 hanggang 1863.

Tinutukoy ng 1844 ang pagdating ng ikatlong anghel, at ito'y sumasagisag sa pagdating ng ikatlong anghel noong Setyembre 11, 2001. Ang 1863 ay kumakatawan sa paghihimagsik na sinasagisag ng muling pagtatayo ng Jerico. Ang panandang-daan ng 1863 ay sumasagisag din sa pagsunod ng isang daan at apatnapu't apat na libo na ginagamit upang "ibagsak ang mga pader ng Jerico," sa nalalapit na batas ng Linggo. Sa mga talatang ating isinasalang-alang, ang talata labing-anim ay kumakatawan sa batas ng Linggo sa Estados Unidos. Ang talata labing-isa ay nagmamarka mula 2014 hanggang sa ganap na tagumpay ni Putin. Tinutukoy ng mga talata ang pasimula ng ikalawang digmaang kinatawan na sinusundan ng ikatlong digmaang kinatawan, gaya ng kinakatawan sa mga talata labintatlo hanggang labinlima.

Sa pagsasama ng talata dalawa sa mga talata labing-isa at labindalawa, natutukoy natin ang digmaang Ukranyano na nagsimula noong 2014, na sinundan ng pangangampanya sa pagkapangulo ng Estados Unidos noong 2015, at ng sumunod na pagkakahalal ng pinakamayamang pangulo noong 2016. Ang talata labindalawa ay sinusundan ng pagganti ng huling pangulo bago ang batas ng Linggo, sa ikatlong digmaang proxy. Ang ikalawang digmaang proxy, na siyang labanan sa hangganan, ay nagsimula bago pa lamang ang pagkakahalal ng

ikaanim at pinakamayamang pangulo.

Sa kasaysayang sumasaklaw sa 1844 hanggang 1863, ang dalawang patpat ni Ezekiel ay dapat pag-isahin. Ang kanilang pag-iisa ay kumakatawan sa pagkakasanib ng pagka-Diyos at pagkatao, na siyang gawain ng pagtatatak sa isandaan apatnapu't apat na libo. Noong 1844 dumating ang ikatlong anghel at inihayag ang liwanag na kaugnay ng santuwaryong makalangit, ng kautusan ng Diyos, ng Sabat, at ng ikatlong anghel. Noong 1849 iniunat ng Panginoon ang Kanyang kamay sa ikalawang pagkakataon upang tipunin ang nagkawatak-watak na kawan na nagdanas ng pagkakapangalat sa Dakilang Pagkadismaya. Noong 1850 inakay Niya ang Kanyang bayan upang ihanda ang ikalawang tsart ni Habakuk, upang mailarawan sa anyong grapiko ang mensaheng nararapat ipahayag ng Kanyang bayan habang pinangungunahan Niya sila upang "ibagsak ang mga pader ng Jerico". Kasama sa tsart na iyon ang "pitong panahon" gaya ng sa "lumang tsart".

Noong 1856, binuksan Niya ang liwanag na magtatatak sa Kaniyang bayan bilang paghahanda sa "Labanan sa Jerico." Ang liwanag na iyon ay pag-ibayo ng unang liwanag na ipinahayag ng Alpha at Omega kay William Miller. Ito ang liwanag ng "pitong ulit," gaya ng paulit-ulit na inilarawan sa sinaunang Labanan sa Jerico. Ang liwanag na magtatatak sa Kaniyang bayan ay siya ring mensaheng Laodiceano na magpapagising sa kanila at maghahatid sa kanila pabalik sa karanasan ng Filadelfia. Ang huling liwanag na iyon ay pag-ibayo ng unang liwanag, ngunit pinabayaan ng Kaniyang bayan ang liwanag at, bilang bunga ng kanilang pagpapabaya, pinili nilang magpagala-gala sa ilang ng Laodicea. Ang 1844, 1849, 1850, 1856 at 1863 ay limang panandang-daan na inilalarawan sa kasaysayan mula Setyembre 11, 2001 hanggang sa nalalapit na batas ng Linggo.

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

Ang Jerico nga ay mahigpit na nakapinid dahil sa mga anak ni Israel: walang lumalabas, at walang pumapasok. At sinabi ng Panginoon kay Josue, Tingnan mo, ibinigay ko sa iyong kamay ang Jerico, at ang hari nito, at ang mga makapangyarihang lalaking magigiting. At lilibutin ninyo ang lunsod, ninyong lahat na mga lalaking mandirigma, at iikutan ang lunsod nang minsan. Ganito ang gagawin mo sa loob ng anim na araw. At pitong saserdote ang magdadala sa harap ng kaban ng pitong trumpeta na yari sa sungay ng mga lalaking tupa: at sa ikapitong araw ay lilibutin ninyo ang lunsod nang pitong ulit, at hihipan ng mga saserdote ang mga trumpeta. At mangyayari, na kapag pinatunog nila nang mahaba ang sungay ng lalaking tupa, at kapag inyong narinig ang tunog ng trumpeta, ang buong bayan ay sisigaw nang malakas; at ang pader ng lunsod ay guguhuhang lapad sa lupa, at ang bayan ay aahon, bawat tao'y deretsong haharap sa kanya. At tinawag ni Josue na anak ni Nun ang mga saserdote, at sinabi sa kanila, Buhatin ninyo ang kaban ng tipan, at pitong saserdote ang magdala ng pitong trumpeta na yari sa sungay ng mga lalaking tupa sa harap ng kaban ng Panginoon. At sinabi niya sa bayan, Magpatuloy kayo, at libutin ninyo ang lunsod, at ang may sandata ay magpatuloy sa harap ng kaban ng Panginoon. At nangyari, nang makapagsalita na si Josue sa bayan, na ang pitong saserdote na may dalang pitong trumpeta na yari sa sungay ng mga lalaking tupa ay nagpatuloy sa harap ng Panginoon, at humihip ng mga trumpeta: at ang kaban ng tipan ng Panginoon ay sumusunod sa kanila. At ang mga lalaking may sandata ay nauna sa mga saserdoteng humihip ng mga trumpeta, at ang hulihang bantay ay sumunod sa likuran ng

kaban, samantalang ang mga saserdote ay nagpapatuloy, at humihip ng mga trumpeta. At iniutos ni Josue sa bayan, na sinasabi, Huwag kayong sisigaw, ni magpapalabas man ng anumang ingay sa inyong tinig, ni magkaroon man ng anumang salitang mamutawi sa inyong bibig, hanggang sa araw na sabihin ko sa inyo, Sumigaw kayo; saka kayo sisigaw.

Kaya inikot ng kaban ng Panginoon ang lunsod, na minsan lamang nilibot iyon; at sila'y pumasok sa kampo, at nagpalipas ng gabi sa kampo. At si Josue ay bumangong maaga kinaumagahan, at binuhat ng mga saserdote ang kaban ng Panginoon. At pitong saserdote na may dalang pitong trumpeta na sungay ng tupang lalake sa harap ng kaban ng Panginoon ay patuloy na humayo, at humihip ng mga trumpeta; at ang mga lalaking may sandata ay lumakad sa unahan nila; ngunit ang hulihang bantay ay sumunod sa likuran ng kaban ng Panginoon, samantalang ang mga saserdote ay patuloy na lumalakad, at humihip ng mga trumpeta. At nang ikalawang araw ay minsan nilang inikot ang lunsod, at nagsibalik sa kampo: gayon ang kanilang ginawa sa loob ng anim na araw. At nangyari nang ikapitong araw, na sila'y bumangong maaga, nang magbubukang-liwayway pa lamang, at inikot ang lunsod sa gayunding paraan nang pitong ulit: sa araw na iyon lamang nila inikot ang lunsod nang pitong ulit. At nangyari nang ikapitong ulit, nang humihip ang mga saserdote ng mga trumpeta, ay sinabi ni Josue sa bayan, Humiyaw kayo; sapagkat ibinigay na sa inyo ng Panginoon ang lunsod.

At ang lunsod ay magiging itinalaga sa pagkapuksa, ito at ang lahat ng nasa loob nito, sa Panginoon: si Rahab na patutot lamang ang mabubuhay, siya at ang lahat ng kasama niya sa bahay, sapagkat ikinubli niya ang mga sugong aming ipinadala. At kayo, sa anumang paraan ay mag-ingat kayo sa mga bagay na itinalaga sa pagkapuksa, baka kayo man ay maging itinalaga sa pagkapuksa, kapag kumuha kayo ng mga bagay na itinalaga sa pagkapuksa, at gawin ninyong sumpa ang kampo ng Israel, at dalhan ito ng kapahamakan. Ngunit ang lahat ng pilak, at ginto, at mga sisidlang tanso at bakal, ay itinalaga sa Panginoon: ang mga ito ay mapapasok sa kabang-yaman ng Panginoon. Kaya sumigaw ang bayan nang ang mga saserdote ay humihip ng mga trumpeta: at nangyari, nang marinig ng bayan ang tunog ng trumpeta, at ang bayan ay sumigaw ng malakas na sigaw, na ang pader ay gumuho nang patag, anupat ang bayan ay sumampa sa lunsod, bawat tao ay tumuloy nang tuwid sa unahan niya, at kanilang sinakop ang lunsod.

At kanilang lubos na nilipol ang lahat ng nasa lunsod, maging lalaki at babae, bata at matanda, at baka, at tupa, at asno, sa pamamagitan ng talim ng tabak. Ngunit sinabi ni Josue sa dalawang lalaking nagsiyasat sa lupain, Pumasok kayo sa bahay ng patutot, at ilabas ninyo mula roon ang babae, at ang lahat ng kaniya, gaya ng isinumpa ninyo sa kaniya. At pumasok ang mga kabataang lalaking tiktik, at inilabas si Rahab, at ang kaniyang ama, at ang kaniyang ina, at ang kaniyang mga kapatid, at ang lahat ng kaniya; at inilabas nila ang lahat niyang mga kamag-anak, at inilagay sila sa labas ng kampo ng Israel. At kanilang sinunog ang lunsod sa apoy, at ang lahat ng naroon: tanging ang pilak, at ang ginto, at ang mga sisidlang tanso at bakal, ay kanilang inilagay sa kabang-yaman ng bahay ng Panginoon. At iniligtas ni Josue si Rahab na patutot na buhay, at ang sambahayan ng kaniyang ama, at ang lahat ng kaniya; at siya'y naninirahan sa Israel hanggang sa araw na ito; sapagkat kaniyang ikinubli ang mga sugo na sinugo ni Josue upang sumiyasat sa Jerico. At pinasumpa sila ni Josue nang panahong yaon,

na sinasabi, Sumpain nawa sa harap ng Panginoon ang taong bumangon at magtayo nitong lunsod ng Jerico: sa kaniyang panganay ilalatag niya ang pundasyon nito, at sa kaniyang bunsong anak itatayo niya ang mga pintuang-bayan nito. Sa gayon ang Panginoon ay sumakay kay Josue; at ang kaniyang kabantugan ay nabalita sa buong lupain. Josue 6:1–27.